

Rodokmen rodu Kolafů

Podle PhDr. Antonie Kolafové

První písemnou zmínku o příjmení Kolafa jsem našla v urbáři panství Hluboká z r. 1490 ve vesnici Bušanovice (mezi Vlachovým Březím a Volyní). Vesnice Bušanovice snad před hustiskými válkami patřila s mnoha jinými na Volyňsku proboštovi u sv. Víta v Praze. Byly to tzv. vesnice volyňských králováků a měly určité svobody. Po husitských válkách připadly některé z nich k Hluboké a rychtu milejovickou, k níž Bušanovice patřily, koupil r. 1552 Vilém z Rožmberka. V devatenáctém století patřily Bušanovice k panství Vlachovo Březí.

Další zmínka o příjmení Kolafa je v dílčím seznamu poddaných na Libějovicku z r. 1579. Ve vesnici Hlavatce u Dívčic se uvádí Kolaffa chalupník. Poněvadž v tomto seznamu jsou pouze obce, které byly postiženy krupobitím, je možné, že již tehdy byli Kolafové i v jiných vesnicích tohoto panství. Kolafa ve vsi Bušanovicích je psán Kalafa.

Z r. 1607 pochází soupis obyvatelstva na panství libějovickém. V Krtelích (mezi Vodňany a Netolicemi) se uvádí chalupa Kolaffovská, v Hlavatcích grunt Kolaffy a v Nebahovech u Prachatic také grunt Kolaffy. Panství libějovické koupil Vilém z Rožmberka r. 1559, takže v druhé polovině 16. stol. mohli se Kolafové volně stěhovat z Bušanovic na toto panství i na jiná panství Rožmberská. Další vesnice, v níž je před Bílou horou doložen rod Kolafů, je Mahouš na panství netolickém (sousedí s vesnicí Hlavatce), které patřilo Rožmberkům od konce 15. stol. do r. 1601. R. 1595 se uvádí v Purkarcí na panství Hluboká (vesnice na Vltavě blízko Hluboké) Vondra Kolafa a Jan Kolafa. Poněvadž panství Hluboká patřilo od r. 1562 jiným majitelům než r. 1490, mohli sem Kolafové přejít z Bušanovic v době, kdy Bušanovice patřily k Hluboké.

V berní rule (soupis poddaných celých Čech) z r. 1654 vyskytuje se příjmení Kolafa v Prácheňském kraji v těchto vesnicích:

- na panství libějovickém
 - v Krtelích Matouš Kolafa, 12 strychů
 - v Hlavatcích Mandalena Kalufka, 30 strychů
 - v Nebahovech Mikoláš Kolafa, 18 strychů
- na panství netolickém
 - v Mahouši Ondřej Kalafa, 35 strychů
- na panství vimperském
 - v obci Švihov Jan Kolafa, 21 strychů

Poněvadž i panství vimperské patřilo v letech 1594–1601 Rožmberkům, je možné předpokládat, že i ve Švihově bylo přijmení Kolafa již v 16. stol., nebo že sem přišli Kolafové až po Bílé hoře, kdy obě panství, netolické i vimperské, patřila

Eggenberkům. Od 16. stol. totiž platil zákaz stěhovat se na panství cizích vrchností. Je možné, že Kolafové se vyskytovali v druhé polovině 16. stol. i později i na rožmberských panstvích na pravém břehu Vltavy (Třeboň, Soběslav, Želeč aj.), ale hlavní pramen, berní rula tohoto kraje, bechyňského, se nezachovala.

Naši rodovou linii lze prokázat od dob třicetileté války z vesnice Hlavatce, ale jen dle příjmení, nikoliv v rodové posloupnosti. V gruntovní knize této obce z r. 1631 se praví: grunt Kolaffů je zcela stržen a spálen a s povolením hejtmana panství libějovického byl prodán Jírovi tkalci za sumu 110 kop, které měl Jíra splatit Janovi Kolaffovi do vsi Mahouše. Jan Kolaffa se v gruntovní knize v Mahouši uvádí již r. 1620, jeho dvůr zde byl oceněn na 820 kop grošů, patrně to byl velký statek a Jan snad pocházel z Hlavatců a měl odtud dostat svůj podíl, nebo oněch 120 kop grošů [JK: nepoměr sumy 820 ku 120?] půjčil svému příbuznému do Hlavatec.

R. 1637 s povolením hejtmana libějovického prodal Jíra tkadlec grunt v Hlavatcích svému zeti Vavřincovi za 110 kop grošů. R. 1659 se v gruntovní knize Hlavatec na gruntu kolaffovském uvádí Magdalena, vdova po Vavřincovi, v berní rule Magdalena Kaluffka. Od ní koupil grunt Matěj Křiváček asi r. 1659 za 90 kop grošů. V dalších zápisech se uvádí jako Matěj Kolaffa a splácí ještě dluh do Mahouše r. 1669. R. 1688 ujímá se gruntu po otci syn Matěj Kolaffa za 90 kop. R. 1715 přebírá grunt syn Václav Kolaffa za 104 kop. Zemřel r. 1733, k vdově se přiřazenil Šimon Hamerník a r. 1752 ujímá grunt syn Václava Jakub Kolaffa za 104 kop.

V 17. stol. tedy grunt kolafovský v Hlavatcích měl třikrát majitele jiného jména, ale v gruntovních knihách i v matrikách se stále na něm uvádí Kolafa, psáno obvykle Kolaffa.

Dle matričních záznamů zemřel Matěj Kolaffa-Křiváček r. 1688 ve věku 73 let, jeho syn Matěj zemřel r. 1735 a syn Matěje Václav r. 1733 v neprokázaném věku 47 let. Václav se oženil r. 1710, syn Jakub se narodil r. 1724 a zemřel r. 1779 jako rychtář v Hlavatcích na čp. 24. V matrikách fary netolické a pištínské je [JK: nečitelná vsuvka] od r. 1700 mnoho údajů o narození, svatbách a úmrtích nositelů jména Kolafa v okolních vesnicích, kteří pravděpodobně pocházejí všichni buď z Hlavatců nebo z Mahouše nebo z Krtel. Pro nás mají význam dva synové Jakuba Kolafy z Hlavatců: Jakub nar. r. 1753 a Václav nar. r. 1769. Jejich matka se jmenovala Veronika, ale v matrice Netolic ani Pištína jsem nenašla záznam sňatku jejich otce Jakuba. Nejpozději mohl být r. 1752 a matka asi pocházela z jiné farnosti. Tito dva bratři měli 20.1.1788 společně sňatek v Těšínově u Protivína, který tehdy patřil k panství libějovickému. Jakub, v matrice uvedený jako chalupník a vdovec, si vzal Alžbětu Kostkovou, vdovu z čp. 1 a Václav, uvedený jako sedlák, si vzal její dceru Annu starou 17 let. Dostali statek čp. 11 v Těšínově, kde dříve hospodařil bratr Jakub, který se sem přiřazenil r. 1784 a r. 1787 ovdověl. Dřívější majitel čp. 11, Matěj Houdek, po chalupě Kovařík, si vzal matku obou bratří, tehdy vdovu, a odešel do Hlavatců. Jakub měl syna Jakuba, který zdědil čp.

4 v Těšínově, později tato linie byla na čp. 9 "U Kostků" a vymřela zde v nedávných letech. Z ní pocházejí Kolafové ve Žďáře u Protivína a pocházel z ní Václav Kolafa, který r. 1884 maturoval na reálce v Písku a byl později starostou města Bechyně.

Václav na čp. 11 měl dva syny a pět dcer. Syn Václav byl podruhem na čp. 25 v Těšínově a Antonín, nar. 1805, založil na čp. 11 linii, z níž pocházíme. Jeho sestra Kateřina se provdala za Jana Hrdličku do Protivína čp. 38. Dostala věnem 520 zlatých a dvě krávy. Antonín zemřel r. 1861. R. 1836 se oženil s Eleonorou (1814–1873), dcerou Vojtěcha Polánského, rolníka a konšela v Myšenci, a Kateřiny, dcery Jakuba Kouby, rolníka z Kojčina. Měla věno 840 zlatých. Ostatní dcery Antonína byly provdány v Myšenci u Ceplechů, v Čičenicích u Krejzů, ve Žďáře u Lepenků a ve Vojníkově u Hesounů. Antonín a Eleonora měli čtyři syny a jednu dceru. Nejstarší syn Václav dostal statek v Těšínově (95 korců). Oženil se s Annou Holečkovou ze Stožic (1855–1892), dcerou Vojtěcha Holečka čp. 7 ve Stožicích a Kateřiny roz. Bláhové ze Žďára, která měla věno 5000 zlatých, jednu kobyly a jednu krávu. Sňatek byl r. 1873. Sestra Václava Anna byla provdána v Krči u Hrdinů. Bratr Václava Antonín se přiženil ke své sestřenci Alžbětě Hrdličkové (1846–1931) r. 1868. Žil v letech 1846–1924, měl věno 6000 zlatých, jednu krávu, jednu jalovici a jeden vůz. Další bratr František (1851–1893) se oženil r. 1879 s Annou, vdovou po bratru Václavovi (Václav žil 1844–1878) a poslední bratr Tomáš (1854–1921) se přiženil k Anně Bínové v Těšínově čp. 7.

Václav měl tři děti: Alžběta zemřela ve 4 měsících r. 1874, Antonín (16.12.1875–5.10.1948) dostal statek čp. 38 v Protivíně od svého strýce Antonína, měl po otci podíl 2600 zlatých, a třetí dítě, dcera Marie, žila v letech 1878–1895 [JK: zemřela jako jeptiška]. František se švagrovou Annou měli šest dětí: František nar. 1880 zemřel do jednoho roku, Karel (28.1.1882–1914) se přiženil do Zlivi k Bártům a padl na srbské frontě na začátku 1. světové války, Alžběta nar. 1885 zemřela do jednoho roku, Václav nar. 29.7.1886, ing. firmy Knotek v Jičíně, zemřel 17.5.1964, Vojtěch, bankovní úředník v Praze, nar. 1.3.1888, zemřel v březnu [JK: ?] 1972. Tomáš měl tři syny a tři dcery. Nejstarší syn Václav převzal statek v Těšínově čp. 7, žil 1883–1971, měl syna a dceru. Syn Jaroslav je v Těšínově na čp. 7, druhý syn Tomáše Vojtěch byl řezníkem v Praze. Žil 1889–1959. Měl dva syny, Zdenka a Jiřího. Třetí syn Karel neměl děti.

Statek čp. 11 v Těšínově byl po smrti Františka prodán r. 1893.

R. 1976 jsou naživu tito potomci Antonína Kolafovy (nar. 1805) z čp. 11 v Těšínově: Jaroslav Kolafa v Těšínově čp. 7, má syna Jaroslava a dvě dcery, Karel Kolafa, syn Františka ze Zlivi (byl synem Karla ze Zlivi, který žil 1912–1972), je na státním statku ve Vondrově u Hluboké, Václav Kolafa, syn Václava v Jičíně, dnes v Liberci má dva syny, Martina a Tomáše. Jiří Kolafa, syn téhož, žije v Praze, má syna Jiřího. Jiří Kolafa, syn Vojtěcha z Prahy, žije v Praze, jeho bratr Zdeněk žije v USA. František Kolafa, syn Antonína z Protivína, žije ve Františkových Lázních,

má syna Jiřího. Antonie Kolafová, jeho sestra, žila v Protivíně [JK: zemřela 1996].
Anna Píchová, dcera Karla ze Zlivi, žije v Kočíně u Dřítně, Liběna Kolafová, dcera
Vojtěcha nar. 1888, žije v Praze.

Sestavila v únoru 1976 Ant. Kolafová, Protivín čp. 30.

R. 1998 přepsali Jiří Kolafa st. a m